

PETRUȚA MĂNIUȚ-COROIU

O ISTORIE FILOCALICĂ A MUZICII

PETRUȚA MĂNIUȚ-COROIU

O ISTORIE FILOCALICĂ A MUZICII

Editura UNIVERSITARIA

Craiova, 2016

Referenți:

Conf.univ.dr. Ioan Oarcea

Lect.univ.dr. Luminița Guțan-Stoian

Copyright © 2016 Editura Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MĂNIUȚ, PETRUȚA

O istorie focalică a muzicii / Petruța Măniuț-Coroiu. - Craiova : Universitaria, 2016

Conține bibliografie

ISMN 979-0-9009865-6-6

ISBN 978-606-14-1064-4

***Dedic această carte
despre adevărata frumusețe a artei muzicale
Mamei mele, Maria,
cu nespusă recunoștință
pentru frumusețea filocalică a sufletului ei,
pentru dragostea de Dumnezeu și de oameni
pe care o simt vie în inima ei,
pe care le-a sădit mai departe în noi
spre rodire adâncă și veșnică.***

***A călca pe o pajiște înflorită
fără să atingi nicio floare...***

POEZIE PENTRU MAMA

Măicuța mea din veșnicie,
Măicuța mea de azi și ieri,
ești îngerul care-mi veghează calea
din interiorul unor splendide tăceri.

Ești inima luminii și floarea înserării,
căldura iernii albe și aripa iertării,
copilăria lumii și fericirea vieții,
ești bunătatea însăși, izvorul frumuseții.

Tu știi din prima clipă că inima mea mică
alături de tine întruna a bătut
ca la o poartă mare, de paradis pe care
ținându-te de mână, senin l-am străbătut.

Mi-ai spus prima poveste, ți-am dat prima privire,
m-ai sărutat pe suflet cu lungă ta iubire.
M-ai așezat în cântec și-n gândul bun și clar,
ca să nu las viața să treacă în zadar...

M-ai luat într-o plimbare în inima ta bună
și de atunci, mămucă, tot mergem împreună...
Tot povestim de stele, de zâne și păpuși,
tot proiectăm excursii cu ursuleți de pluș...
tot pregătim concerte în care îngeri mulți
vin să ne-asculte, mamă... în care tu le cânti...

Îmi spui mereu că gândul călătorește-n lume
și te găsește fără adresă, fără nume...
că lumea e frumoasă, că oamenii sunt buni,
că totu-i o minune atuncea când trăiești
cu dragoste și pace, când însuși bun tu ești...
că vom avea, în orice revărsat de zori
cărări pline de soare, de vise și de flori.

Rămâi reperul tandru al lumii mari și late
ca să te strâng în brațe și în eternitate.
Și zâmbetul tău limpede în inima mea fie
răgazul de senin în veșnicie.

„Nu mă opresc la cuvânt, ci mă înalț pe aripa gândului.

**Să nu rămâi la cuvinte,
să nu te oprești la sărăcia celor spuse...”.**

(Sf. Ioan Gură de Aur)

**“Cuvintele nu se rostesc în înțeles trupesc,
ci în înțeles sufletesc.**

**În înțeles trupesc sunt mărginite,
dar în înțeles sufletesc sunt fără margini”.**

(Sf. Ioan Gură de Aur)

